

[Munch-Petersen.]

for Arbejderne i København, som flere Gange ønskede at henvende sig til Rigsdagen i Lighed med, hvad der tidligere var sket — og det er jo ikke rigtigt, at der fra disse Demonstranternes Side nogen Sinde er forekommet Overgreb eller Uroligheder, men det er derimod rigtigt, at Politiet har overfaldet disse Demonstrationer med Taaregas og paa anden Maade, og at det har givet Anledning til Uroligheder. Dette Forbud blev indført mod Københavns Arbejderklasse, men blev hævet, da Bønderne forlangte at faa Bondetoget til København. Forsvarsministeren lod give Tilladelse til Møde i Kastellet, og senere blev der givet Tilladelse til at høre Kongens Svar paa Amalienborg Slotsplads, men det blev til et Møde paa Amalienborg Slotsplads.

Jeg vil gerne spørge, hvad Regeringen vil foretage sig med Knud Bach og andre, der trodsede det Mødeforbud, man stadig fra Regeringens Side hævdede forelaa mod et egentligt Møde paa Amalienborg Slotsplads. Jeg vil samtidig spørge, hvorfor man stillede Statsradiofonien til Raadighed for nazistiske Agitatorer. Hvorfor skal Lytterne tvinges til at høre ikke alene Hitlers lange Taler, men ogsaa danske Nazisters? De tyske Taler har den Fordel, at adskillige af Lytterne af sproglige Grunde ikke forstaar dem.

Man har kaldt Bondetoget et Godsejertog. Men efter sin Sammensætning var Bondetoget ikke noget Godsejertog. Naar man stiller Spørgsmaalet, om L. S. er en Godsejerbevægelse, maa man slaa fast, at den ikke er det efter sin Sammensætning. Men alligevel kan man kalde L. S.'s Organisation en Godsejerorganisation. En politisk Bevægelses Karakter bestemmes naturligvis først og fremmest ved dens praktiske Politik, og derfor kan man kalde L. S.'s Organisation en Godsejerorganisation, lige saa vel som man kan kalde Det konservative Folkeparti et Godsejer- og Kapitalistparti, Venstre et Storbonde- og Kapitalistparti og Socialdemokratiet et rent borgerligt Parti. (*Christmas Møller*: Og hvad kan man saa kalde jer?). Os kan man kalde et Arbejderparti, der repræsenterer hele den store arbejdende Befolknings Interesser, de eneste, som gør det. Det er meget rigtigt, at forskellige L. S.-Talere undertiden buldrer løs mod Kapitalen, man kan undertiden høre det ærede Medlem Hr. Thomsen snakke mod Kapitalen, men hvor er Kravene henne, vendt mod Kapitalen?

Se paa de konkrete Krav, der er stillet i det ærede Medlem Hr. Thomsens Dags-

orden i Dag eller i de konkrete Krav i Erhvervsudvalgets Bog Side 89, eller paa de konkrete Krav i den Resolution, som overrakte Kongen. Hvor er Kravene mod Kapitalen? Hvor er Kravet om Rentesænkning og Gældsnedskrivning? Nej, der er kun Krav om prisfordyrende Foranstaltninger paa den store Befolknings Bekostning. Det er de eneste Krav, man fastholder, naar det kommer til Realiteter, naar man konkret over for ansvarlige Myndigheder skal formulere sine Krav. Saa skulde man holde op med den Snak om Kamp mod Kapitalismen, naar man ikke ønsker at bekæmpe Kapitalismen.

Maaske vil det ærede Medlem Hr. Thomsen oplyse, hvor de anti-kapitalistiske Krav er blevet af. Det er ikke nok som alle Nazister at benytte Fraser om Kamp mod Kapitalen, naar man stadig glemmer disse Krav, naar det kommer an paa Handling; paa den Maade kan man ganske vist give Lytterne et Indtryk af Folkestemning ved at anbringe Klappere bag Mikrofonen, medens største Delen af Forsamlingen forholdt sig passiv ligesom paa Stadion i Mandags. I det lange Løb holder det ikke. Samtidig vil det ærede Medlem Hr. Thomsen maaske oplyse, hvorfor den upolitiske Ledelse af Bondetoget har uddelt Bondetogstegn til københavnske Nazister.

Henvendelsen til den reaktionære Kongemagt talte ogsaa sit tydelige Sprog om, hvilken Hensigt Lederne for dette Tog havde, den reaktionære Kongemagt, som alle borgerlige Partier for Tiden gør saa meget for at gøre populær, som man for nylig i Anledning af Kronprinsens Bryllup hyldede fra samtlige borgerlige Partiers Side. Fascisterne ved, at skulde det nogen Sinde lykkes dem ligesom Hitler at komme til Magten paa saakaldt lovlig Maade her i Landet — hvad den arbejdende Befolkning forhaabentlig skal vide at hindre —, maatte det inden for dansk Forfatnings Rammer ske ved et Statskup fra Kongemagtens Side, og de, der hjælper med til at popularisere Kongemagten, er med til at bane Vejen for saadanne Muligheder; de, som viger tilbage for Reaktionens Krav og dermed giver Reaktionen og Fascisterne forøget Stof til deres fascistiske Agitation, er med til at bane Vejen for Fascismen.

Og det er det, der sker, at man ved det foreliggende Lovforslag paa dette Omraade er meget tilbage for Reaktionen Krav; og man kan efter de forskellige Udtalelser, som er faldet fra Statsministeren efter Bondetoget og ovre paa Kongressen